# การอ่านและเขียนคำเทียบ

1. การอ่านคำเขียนเทียบให้อ่านออกเสียงตามสำเนียงภาษาอาหรับ โดยสังเกตอักษรไทยที่ใช้เทียบ เช่นคำว่า رسول ให้เขียน "เราะสูล" แต่เวลาอ่านให้อ่านออกเสียงเป็น "เราะซูล" เป็นต้น

2. (ยา) นิสบะฮฺ เวลาเขียนให้ใส่ "ยฺ" ท้ายคำนั้นๆ เช่น البخاريُّ ให้เขียน "อัล–บุคอรียฺ" النسائيُّ ให้เขียน "อัน–นะสาอียฺ" เป็นต้น

3. คำที่มีหลายพยางค์ให้เขียนติดต่อกัน เช่น สุบหานัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นต้น

4. คำที่มีอัล (ال) เกาะมะริยะฮฺ ให้เขียน "อัล–" เช่น الحكمة ให้เขียน "อัล–หิกมะฮฺ" ส่วนอัล (ال) ชัมสิยะฮฺ ให้เขียน "อั–" ตามด้วยพยางค์แรกของคำนั้นๆ เช่น التيمم ให้เขียน "อัต–ตะยัมมุม" (ไม่เขียน "อัล–ตะยัมมุม)

5. การอ่านวักฟฺสำหรับคำที่มีพยางค์สามตัว (ษุลาษีย์) และมีสระสากินะฮฺ (◌ْ–) ตรงพยางค์ที่สอง ให้พยางค์สองตัวหลัง (พยางค์ที่สองและสาม) เป็นตัวสะกดร่วม และให้ใส่พินทุ (–◌ฺ) ใต้พยางค์สุดท้าย เช่น زَيْدٌ ให้เขียน "ซัยดฺ" بَدْرٌ ให้เขียน "บัดรฺ" เป็นต้น ในกรณีของบางคำที่เมื่อเขียนตามหลักที่กล่าวมาแล้วเห็นว่ายังอ่านยาก ให้ใส่สระที่พยางค์ตัวสุดท้าย เช่น نَحْوُ ให้เขียน "นะหฺวุ" وَحْيٌ ให้เขียน "วะหฺยุ" เป็นต้น หรือใส่สระตามสระของพยางค์แรก เช่น كَعْبٌ ให้เขียน "กะอับ" وَهْبٌ ให้เขียน "วะฮับ" เป็นต้น

6. พยางค์ที่อ่านออกเสียงสระฟัตฮะฮฺ (◌َ–) ต้องเขียนในรูปของประวิสรรชนีย์ (มีสระ "–ะ") เช่น بنات ให้เขียน "บะนาต" فناء ให้เขียน "ฟะนาอ์" ยกเว้น คำว่า "บนู นบี มลาอิกะฮฺ อบู อบี อบา และสลาม"

7. คำที่มีพยัญชนะ ตา อัลมัรบูเฏาะฮฺ (ة) เป็นตัวสะกดให้เทียบเท่า "ฮฺ" เช่น أُمَّة ให้เขียน "อุมมะฮฺ" فتنة ให้เขียน "ฟิตนะฮฺ" เป็นต้น ยกเว้นบางคำ เช่น زكاة ให้เขียน "ซะกาต" صلاة ให้เขียน "เศาะลาต" เป็นต้น

8. สำหรับหน่วยเสียง (ไอ–ใอ–อัย) ให้สะกดด้วย (–◌ัย) แทนทั้งหมด เช่น سليمان ให้เขียน "สุลัยมาน" لبيك ให้เขียน "ลับบัยกะ" เป็นต้น ส่วนหน่วยเสียง (อำ) ให้สะกดด้วย (–◌ัม) แทนทั้งหมด เช่น آدم ให้เขียน "อาดัม" قلم ให้เขียน "เกาะลัม" เป็นต้น

9. การใช้ (อบู อิบนุ อุมมุ บนู บินตุ) ในภาษาไทยให้ใช้รูปเดิมตลอด โดยไม่ต้องคำนึงถึงสถานะตามไวยากรณ์อาหรับ ยกเว้นในกรณีของ อบู และอุมมุ ที่ตามหลัง อิบนุ และบินตุ เช่น ابن أبي وقاص ให้เขียน "อิบนุ**อบี**วักกอศ" ابن أم مكتوم ให้เขียน "อิบนุ**อุมมิ**มักตูม" بنت أبي لهب ให้เขียน "บินตุอบีละฮับ" เป็นต้น

10. คำที่มีสระฎ็อมมะฮฺ (◌ُ–) นำหน้า (วาว) ที่มีชัดดะฮฺ (وّ) ให้ใช้สระอู (– ◌ู) และตามด้วย (ว) เพียงตัวเดียว เช่น قوَّة ให้เขียน "กูวะฮฺ" (ไม่เขียน "กูววะฮฺ") เช่นเดียวกับคำที่มีสระกัสเราะฮฺ (◌ِ–) นำหน้า (ยา) ที่มีชัดดะฮฺ (يّ) ให้ใช้สระอี (– ◌ี) และตามด้วย (ย) เพียงตัวเดียว เช่น إسلامِيَّة ให้เขียน "อิสลามียะฮฺ" (ไม่เขียน "อิสลามิยยะฮฺ")

## การเทียบพยัญชนะอาหรับ-ไทย

| พยัญชนะอาหรับ | คำอ่าน | เทียบพยัญชนะไทย | หมายเหตุ | ตัวอย่าง | |
|---|---|---|---|---|---|
| | | | | อาหรับ | ไทย |
| ا | อะลิฟ | อ | | القرآن | อัลกุรอาน |
| ء | ฮัมซะฮฺ | อ<br>อ์ | กรณีเป็นตัวอ่านให้ใช้ "อ"<br>กรณีเป็นตัวสะกดให้ใช้ "อ์" | إبراهيم<br>سَبَأ | อิบรอฮีม<br>สะบะอ์ |
| ب | บาอ์ | บ | | بَاب | บาบ |
| ت | ตาอ์ | ต | | تَيَمُّم | ตะยัมมุม |
| ث | ษาอ์ | ษ | | ثمود | ษะมูด |
| ج | ญีม | ญ<br>จญ์ | กรณีเป็นตัวอ่านให้ใช้ "ญ"<br>กรณีเป็นตัวสะกดให้ใช้ "จญ์" | جِبْرِيل<br>حج | ญิบรีล<br>หัจญ์ |
| ح | หาอ์ | ห<br>หฺ | กรณีเป็นตัวอ่านให้ใช้ "ห"<br>กรณีเป็นตัวสะกดให้ใช้ "หฺ" | حِراء<br>رحمة | หิรออ์<br>เราะหฺมะฮฺ |
| خ | คออ์ | ค | | خالد | คอลิด |
| د | ดาล | ด | | دُنْيا | ดุนยา |
| ذ | ซาล | ซ | | ذو القِعْدة | ซุลกิอฺดะฮฺ |
| ر | รออ์ | ร | | رَمَضان | เราะมะฎอน |
| ز | ซาย | ซ | | زَيْتون | ซัยตูน |
| س | สีน | ส<br>ซ | โดยทั่วไปให้เทียบอักษร "ส"<br>ยกเว้น "عيسى" และ "موسى" | سُوْرة | สูเราะฮฺ |
| ش | ชีน | ช | | شَعْبان | ชะอฺบาน |
| ص | ศอด | ศ | | صَدَقة | เศาะดะเกาะฮฺ |
| ض | ฎอด | ฎ | | ضُحى | ฎุหา |
| ط | ฏออ์ | ฏ | | طاغوت | ฏอฆูต |
| ظ | ซออ์ | ซ | | ظالِم | ซอลิม |
| ع | อัยนฺ | อ<br>อฺ | กรณีเป็นตัวอ่านให้ใช้ "อ"<br>กรณีเป็นตัวสะกดให้ใช้ "อฺ" | عقيقة<br>اعتكاف | อะกีเกาะฮฺ<br>อิอฺติกาฟ |
| غ | ฆอยนฺ | ฆ | | غَنيمة | เฆาะนีมะฮฺ |
| ف | ฟาอ์ | ฟ | | فاتِحة | ฟาติหะฮฺ |

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| ق | กอฟ | ก | | قارون | กอรูน |
| ك | กาฟ | ก | | كتاب | กิตาบ |
| ل | ลาม | ล | | لَيْلى | ลัยลา |
| م | มีม | ม | | مصعب | มุศอับ |
| ن | นูน | น | | نَبيل | นะบีล |
| و | วาว | ว | | وليمة | วะลีมะฮฺ |
| هـ | ฮาอ์ | ฮ<br>ฮฺ | กรณีเป็นตัวอ่านให้ใช้ "ฮ"<br>กรณีเป็นตัวสะกดให้ใช้ "ฮฺ" | هارون<br>قَهْوَة | ฮารูน<br>เกาะฮฺวะฮฺ |
| ي | ยาอ์ | ย | | يَحْيى | ยะหฺยา |

## การเทียบสระอาหรับ-ไทย

| สระ ภาษาอาหรับ | เทียบ สระไทย | หมายเหตุ | ตัวอย่าง | |
|---|---|---|---|---|
| | | | อาหรับ | ไทย |
| َ– (ฟัตหะฮฺ) | - ะ<br>เ – าะ | -<br>ใช้กับพยัญชนะ غ ، ق ، خ ، ر ، ص ، ض ، ط ، ظ | حَدِيث<br>رَمَضَان | หะดีษ<br>เราะมะฎอน |
| ِ– (กัสเราะฮฺ) | -ิ | | رِبا | ริบา |
| ُ- (ฎ็อมมะฮฺ) | -ุ | | رُكوع | รุกูอฺ |
| ـا | - า<br>- อ | -<br>ใช้กับพยัญชนะ غ ، ق ، خ ، ر ، ص ، ض ، ط ، ظ | مَالك<br>صالح | มาลิก<br>ศอลิหฺ |
| - ي | -ี | | مِيْزان | มีซาน |
| - و | -ู | | رُوْح | รูหฺ |
| -َيْ | -ัย<br>-็อย | -<br>ใช้กับพยัญชนะ غ ، ق ، خ ، ر ، ص ، ض ، ط ، ظ | سُلَيْمان<br>قَيْنُقاع | สุลัยมาน<br>ก็อยนุกออฺ |

**<u>หมายเหตุ</u>**

การเทียบพยัญชนะและสระข้างต้นอ้างอิงจากหนังสืออ้างอิงคำเขียนเทียบศัพท์อิสลามศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการ เป็นหลักพร้อมกับแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

เรียบเรียงโดยห้องสมุดอิกเราะอ์